

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.797/1
van 6 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over
persoonsvolgende middelen voor minderjarige personen met een
handicap met dringende noden’

Op 5 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over persoonsvolgende middelen voor minderjarige personen met een handicap met dringende noden’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 februari 2017.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe mogelijk te maken dat bepaalde personen, zijnde personen met een handicap die ofwel minderjarig zijn ofwel meerderjarig zijn en voortzetting van jeugdhulpverlening vragen, die dringende of complexe noden hebben, ten laste van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) aanspraak kunnen maken op persoonsvolgende middelen¹ om dringend aan die noden tegemoet te komen.

2. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt in hoofdzaak geboden door artikel 8, 3°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’. Luidens deze bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels vaststellen betreffende “de voorwaarden, de gevallen, de bedragen,(...) inzake (...) 3° het ten laste nemen van de kosten van ondersteuning, gedragen door de persoon met een handicap, met inbegrip van de persoonsvolgende financiering van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning”.

Daarnaast moet artikel 8, 2°, van hetzelfde decreet als rechtsgrond worden vermeld, gelet op artikel 7 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de subsidiëring van de multifunctionele centra.

Aangezien geen van de artikelen van het ontwerp betrekking heeft op het vergunnen van aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning respectievelijk op administratieve sancties ten aanzien van voorzieningen, vergunninghouders of gesubsidieerde organisaties, hoeft geen beroep te worden gedaan op de in de aanhef vermelde artikelen 19/1 van het decreet van 7 mei 2004 respectievelijk 8, 12°, van het decreet van 7 mei 2004.

Voor artikel 12 van het ontwerp, dat wijzigingen aanbrengt in de taken van de Intersectorale Regionale Prioriteitencommissie in het kader van de jeugdhulpregie, dient rechtsgrond te worden gezocht in artikel 26, § 1, zesde lid, van het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende de integrale jeugdhulp’.

¹ De ondersteuning is een vorm van persoonsvolgende financiering die “conform de bestedingsregels die van toepassing zijn op de persoonlijke assistentie-budgetten” kunnen worden aangewend (zie bisnota aan de leden van de Vlaamse Regering, VR 2016 2312 Doc.1482/1bis), maar die onderscheiden is van de persoonlijke assistentiebudget-ondersteuning.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. Men passe het eerste lid van de aanhef aan overeenkomstig hetgeen over de rechtsgrond werd opgemerkt. Er dient ook een nieuw tweede lid in de aanhef te worden ingevoegd, luidend als volgt:

“Gelet op het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, artikel 26, § 1, zesde lid;”.

Hoofdstuk 1

4. Het ontwerp bevat slechts één hoofdstuk. De stellers van het ontwerp dienen een keuze te maken: ofwel delen ze de hele tekst in hoofdstukken in, waarbij elk artikel deel uitmaakt van een hoofdstuk, ofwel doen ze dit niet en dient het opschrift “Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen” te vervallen. Het ontwerp leent zich nochtans tot een indeling in hoofdstukken. Volgende indeling zou kunnen worden overwogen:

Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

Artikelen 1 tot 3

Hoofdstuk 2: Aanwending van persoonsvolgende middelen bij een multifunctioneel centrum

Artikelen 4 tot 7

Hoofdstuk 3: Aanwending van persoonsvolgende middelen door middel van een persoonlijke assistentiebudget

Artikelen 8 tot 11

Hoofdstuk 4: Slotbepalingen

Artikelen 12 tot 16.

Artikel 1

5. In artikel 1, punt 3, van het ontwerp wordt “de gerechtigde persoon met een handicap” omschreven,² terwijl het begrip voor het overige in het ontwerp niet voorkomt. Indien het de bedoeling is te bepalen welke personen met een handicap gerechtigd kunnen zijn voor de ondersteuning uit het ontwerpbesluit, gebeurt dit het best in een normatieve bepaling in een afzonderlijk artikel. In deze bepaling kan ook worden vastgelegd dat de ondersteuning mogelijk is voor “minderjarige personen met een handicap” enerzijds en “meerderjarige personen met een handicap die voortzetting van jeugdhulpverlening vragen als vermeld in artikel 18, § 3, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp” anderzijds. Vervolgens kan worden

² Daarbij moet de correcte afkondigingsdatum van het decreet integrale jeugdhulp worden vermeld, zijnde “12 juli 2013”.

aangegeven dat in de rest van het ontwerpbesluit naar de personen die in aanmerking kunnen komen voor de ondersteuning, verwezen wordt met de term “de persoon met een handicap”.

Artikel 2

6. In het tweede lid van artikel 2 van het ontwerp is sprake van “betrokken minderjarige persoon met een handicap” terwijl uit het eerste lid blijkt dat ook meerderjarige personen met een handicap voor de persoonsvolgende middelen in aanmerking komen. Beide leden moeten op elkaar worden afgestemd. Dit kan op de wijze zoals beschreven bij artikel 1 van het ontwerp, *sub 5*.

Artikel 3

7. In artikel 3 van het ontwerp moet in plaats van “artikel 7” “artikel 8” worden geschreven, aangezien artikel 7 geen betrekking heeft op de ondersteuning die kan worden aangewend voor de organisatie van persoonlijke assistentiebudget-ondersteuning.

Artikel 11

8. Artikel 11 van het ontwerp bepaalt dat voor de toepassing van hoofdstuk VII van het besluit van 15 december 2000 ‘houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap’ de persoon met een handicap die persoonsvolgende middelen aanwendt,³ beschouwd moet worden als “budgethouder”.

In het ontwerp wordt nergens bepaald dat het besluit van 15 december 2000 als zodanig op de hier geregelde situatie van toepassing wordt gemaakt, noch dat hoofdstuk VII van toepassing wordt gemaakt. Hoofdstuk VII van het besluit van 15 december 2000 kan als zodanig niet toegepast worden op de geregelde situatie, omdat het ontwerp geen betrekking heeft op de erkenning en subsidiëring van budgethoudersverenigingen. Enkel artikel 18*bis* van dat besluit, dat deel uitmaakt van hoofdstuk VII, en dat betrekking heeft op de vergoeding die aan de budgethoudersvereniging kan worden betaald, kan van toepassing zijn.

Artikel 11 kan beter als volgt worden geformuleerd:

“Artikel 18*bis* van het besluit van 15 december 2000 is van toepassing op persoonsvolgende middelen die worden aangewend conform artikel 8. Voor de toepassing hiervan wordt de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger beschouwd als budgethouder.”

³ Het ontworpen artikel moet niet naar “artikel 6” verwijzen, maar wel naar “artikel 8” van het ontwerp.

Artikel 14

9. Luidens artikel 14 van het ontwerp treedt de ontworpen regeling in werking op de eerste dag na de datum van publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.

Tenzij er een specifieke reden⁴ bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, vastgesteld bij artikel 84, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁴ Die reden blijkt alleszins niet uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering noch uit de overige stukken van het dossier.